

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 8 sierpnia 2024 r.

DIH-3.707.63.2024.MB „informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

DECYZJA DIH-3.95.2024

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 poz. 572), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr NU.13.2024 Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 25 marca 2024 r. (sygn. NU.8361.243.2023.MS), na mocy której przedsiębiorcy ARHELAN Sp. z o.o. z siedzibą w Bielsku - Podlaskim wymierzono karę pieniężną w wysokości 7 000 zł (słownie: siedem tysięcy złotych) z tytułu niewypełnienia obowiązków wskazanych w art. 4 ust. 1, ust. 2 i ust. 4 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r., poz. 168), polegających na:

- poprzedzeniu ceny oznaczającej najniższą cenę z ostatnich 30 dni przed obniżką informacją „Najniższa cena z ostatnich 30 dni”, bądź „Ostatnia najniższa cena” - bez wskazania, że podana cena jest najniższą ceną produktu, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki,
- podaniu cen towaru o krótkim terminie przydatności wyłącznie w postaci liczbowej bez wyjaśnienia znaczenia poszczególnych cen, w tym wskazania ceny sprzed pierwszego zastosowania obniżki,
- podaniu wartości liczbowej znajdującej się przy opisie słownym: „Najniższa cena z ostatnich 30 dni”, bądź „Ostatnia najniższa cena” w wysokości identycznej lub niższej niż obowiązująca cena sprzedaży,
- nieprawidłowym ustaleniu najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed obniżką,

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

- 1) uchyła zaskarżoną decyzję w całości,
- 2) i orzeka w ten sposób, że przedsiębiorcy ARHELAN Sp. z o.o. z siedzibą w Bielsku - Podlaskim wymierza karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie: trzy tysiące złotych) z tytułu niewypełnienia obowiązków wskazanych w art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2, w art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 4 oraz art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r., poz. 168).

UZASADNIENIE

W dniach 11-15 grudnia 2023 r. inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Podlaskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia NU.8361.243.2023 z 11 grudnia 2023 r. przeprowadzili kontrolę w sklepie, należącym do przedsiębiorcy [xxxx xxxxxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxx] (zwanego dalej: „stroną”, „przedsiębiorcą”).

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, 13 listopada 2023 r. skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli, ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli, który obejmował kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168) zwanej dalej: „ustawą o cenach”. Zawiadomienie doręczono 15 listopada 2023r.

W toku kontroli inspektorzy reprezentujący Podlaskiego WIIH wytypowali do kontroli 10 partii produktów oferowanych do sprzedaży w obniżonych cenach. W przypadku 6 produktów na wywieszce znajdowały się dwie wyróżniające się ceny, z których jedna - o wyższej wartości - była przekreślona, a w przypadku 4 produktów na wywieszkach znajdowała duża informacja „HiT CENOWY”.

Przy jednym produkcie na wywieszce uwidoczniono dwie ceny, w tym: obowiązującą cenę sprzedaży (czerwona czcionka), a obok cena przekreślona (czarna czcionka). Poniżej umieszczono wartość liczbową wraz z opisem „najniższa cena z ostatnich 30 dni”. Przy czym wartość liczbowa znajdująca się przy opisie „najniższa cena z ostatnich 30 dni” była równa aktualnej cenie sprzedaży, co budziło wątpliwości, co do istnienia jakiegokolwiek obniżki.

Przy kolejnym produkcie (produkt o krótkim terminie przydatności) na wywieszce uwidoczniono dwie ceny: obowiązującą cenę sprzedaży (czerwona czcionka), a obok niej przekreśloną cenę (czarna czcionka). Brak było natomiast informacji o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki.

W przypadku jednego produktu dla którego na wywieszce uwidoczniono dwie ceny, w tym: obowiązującą cenę sprzedaży (czerwona czcionka), a obok przekreśloną cenę (czarna czcionka) oznaczoną „najniższa cena z ostatnich 30 dni (przed obniżką)”, po weryfikacji w systemie kasowym ustalono, że najniższa cena z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki była nieprawidłowa.

Dla czterech produktów oznaczonych hasłem „HiT CENOWY” na wywieszce umieszczono cenę sprzedaży, a poniżej informację „Ostatnia najniższa cena” wraz z wartością liczbową. Dla jednego z tych produktów – wartość liczbowa znajdująca się przy opisie „Ostatnia najniższa cena” była równa cenie sprzedaży, a dla drugiego była niższa niż cena sprzedaży.

Na podstawie powyższych ustaleń Podlaski WIIH stwierdził, że przedsiębiorca nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1, ust. 2 i ust. 4 ustawy o cenach tj.:

- poprzedził cenę oznaczającą najniższą cenę z ostatnich 30 dni przed obniżką informacją „Najniższa cena z ostatnich 30 dni” bądź „Ostatnia najniższa cena” - bez wskazania, że podana cena jest najniższą ceną produktu, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, tym samym naruszył wymóg art. 4 ust. 2 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług,

- podał ceny towaru o krótkim terminie przydatności wyłącznie w postaci liczbowej bez wyjaśnienia znaczenia poszczególnych cen, w tym wskazania ceny sprzed pierwszego zastosowania obniżki. Taki sposób prezentacji powoduje, że ceny były podane w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości, tym samym przedsiębiorca naruszył wymóg art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 4 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług,
- podał wartość liczbową znajdującą się przy opisie słownym: „Najniższa cena z ostatnich 30 dni”, bądź „Ostatnia najniższa cena” w wysokości identycznej lub niższej niż obowiązująca cena sprzedaży, co budziło wątpliwości co do istnienia jakiegokolwiek obniżki ceny, tym samym przedsiębiorca naruszył wymóg art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2, bądź art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 4 ww. ustawy o cenach,
- nieprawidłowo ustalił wartość najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed obniżką, tym samym naruszył wymóg art. 4 ust. 2 ww. ustawy o cenach.

W toku kontroli przedsiębiorca oświadczył, że wywieszki cenowe są dostarczane z centrali i w sklepie pracownicy nie mają wpływu na ich treść. Jednakże w ramach dobrowolnych działań, usunięto wszystkie kwestionowane wywieszki, a na ich miejsce uwidoczniono zwykłe „cenówki” zawierające wyłącznie aktualną cenę sprzedaży.

Ustalenia kontroli udokumentowano w protokole kontroli z 15 grudnia 2023 r. (nr akt: NU.8361.243.2023), podpisanym przez przedsiębiorcę bez uwag.

Na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) - dalej jako: „Kpa”, Podlaski WIIH zawiadomieniem z 27 lutego 2024 r., poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach z tytułu niewypełnienia obowiązków wskazanych w art. 4 ust. 1, ust. 2 i ust. 4 ustawy o cenach. Jednocześnie poinformowano, że uwzględniając przepisy art. 9, art. 10 oraz art. 73 § 1 Kpa stronie przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w każdym stadium postępowania oraz składania wniosków dowodowych.

Ponadto Podlaski WIIH zwrócił się do strony o nadesłanie informacji o wielkości obrotów i przychodu, uzyskanych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w 2022 roku.

Pismem z 6 marca 2024 r. strona przekazała swoje stanowisko w sprawie. Zauważyła, iż w ustawie o cenach brak jest przepisu nakazującego przedsiębiorcy zamieszczenie określonej treści komunikatu, a jedynie opisany jest obowiązek wskazania najniższej ceny w okresie 30 dni przed obniżką, co miało miejsce w przypadku produktów objętych kontrolą- w związku z czym, zdaniem strony, użycie sformułowań „najniższa cena z ostatnich 30 dni” lub „ostatnia najniższa cena” są zgodne z obowiązującym prawem. Ponadto strona poinformowała, że w jej ocenie wywieszki cenowe dla towarów o krótkim terminie przydatności zostały przygotowane zgodnie z ustawą, zawierały: cenę aktualną, najniższą cenę z ostatnich 30 dni - poprzedzoną sformułowaniem „ostatnia najniższa cena” oraz cenę jednostkową towaru. Przywołując treść art. 4 ust. 1 ustawy o cenach wyjaśniła, że jednoznaczność należy tłumaczyć jako jasność w odniesieniu do sfery technicznej, wizualnej oraz językowej i merytorycznej w odbiorze przeciętnego konsumenta („rozwąznego, przeciętnie

zorientowanego, dobrze poinformowanego, uważnego i ostrożnego). Strona poinformowała również, że objęte kontrolą wywieszki cenowe przedstawiały w sposób jasny i czytelny niezbędne informacje, które są potrzebne konsumentowi do podjęcia decyzji co do zakupu towaru. Strona odniosła się również do przedstawionego na niektórych wywieszkach zwrotu „HiT CENOWY”, który - według niej - miał na celu jedynie zwrócenie uwagi klienta i przedstawienie atrakcyjności oferty, która nie polegała na obniżeniu ceny, lecz na posiadaniu dobrego jakościowo towaru w dobrej cenie, głównie w odniesieniu do towarów o krótkim terminie przydatności. W odniesieniu do zarzutu dotyczącego podania przy opisie słownym „najniższa cena ostatnich 30 dni” lub „ostatnia najniższa cena” wartości liczbowej identycznej lub niższej niż obowiązująca cena sprzedaży, strona podkreśliła, że przewidziany w art. 4 ust. 2 ustawy o cenach obowiązek nie wymaga od przedsiębiorcy, aby ceny były zróżnicowane, bądź tego, aby aktualna cena sprzedaży była niższa niż cena sprzed 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Strona zwróciła uwagę, że wspomniana regulacja ma na celu eliminację fałszywych obniżek, w których przedsiębiorcy tuż przed promocją sztucznie zawyżali cenę, aby zaprezentować rzekomą atrakcyjność oferty. Zdaniem przedsiębiorcy, w przypadku gdy cena z ostatnich 30 dni przed zastosowaniem obniżki oraz cena aktualna są takie same, konsument uzyskuje wprost informację czy ma do czynienia z obniżką ceny produktu, czy też z reklamą produktu dobrego jakościowo w dobrej cenie. Z kolei w odniesieniu do zarzutu dotyczącego nieprawidłowego ustalenia najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed obniżką, strona poinformowała, iż ceny przygotowywane są z kilkunastodniowym wyprzedzeniem i do stwierdzonej w trakcie kontroli nieprawidłowości mogło dojść z powodów organizacyjno-logistycznych, w związku z czym nie powinny zostać uznane za celowe wprowadzanie w błąd i działanie wbrew obowiązującym przepisom. W podsumowaniu strona uznała, że wnioski z kontroli i postawione zarzuty za bezpodstawne i nie powinny zmierzać do wymierzenia kary pieniężnej. Zauważyła, że nowo wprowadzone przepisy dotyczące obowiązku informowania konsumentów o obniżeniu ceny budzą poważne wątpliwości i trudności interpretacyjne, o czym świadczy wielkość dokumentu pt. „Informacja o obniżce ceny. Wyjaśnienia Prezesa UOKiK”. Strona wniosła o uwzględnienie art. 10 (domniemanie uczciwości przedsiębiorcy, rozstrzygnięcie wątpliwości faktycznych na korzyść przedsiębiorcy) i art. 11 ustawy „Prawo przedsiębiorców” (zasada przyjaznej interpretacji przepisów).

Dnia 25 marca 2024 r. Podlaski WIIH, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach oraz art. 104 § 1 Kpa wydał decyzję nr NU.13.2024 (sygn. NU.8361.243.2023.MS), na mocy której wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 7 000 zł (słownie: siedem tysięcy złotych) z tytułu niewypełnienia obowiązków wskazanych w art. 4 ust. 1, ust. 2 i ust. 4 ustawy o cenach, polegających na:

- poprzedzeniu ceny oznaczającej najniższą cenę z ostatnich 30 dni przed obniżką informacją „Najniższa cena z ostatnich 30 dni”, bądź „Ostatnia najniższa cena” - bez wskazania, że podana cena jest najniższą ceną produktu, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki,
- podaniu cen towaru o krótkim terminie przydatności wyłącznie w postaci liczbowej bez wyjaśnienia znaczenia poszczególnych cen, w tym wskazania ceny sprzed pierwszego zastosowania obniżki,

- podaniu wartości liczbowej znajdującej się przy opisie słownym: „Najniższa cena z ostatnich 30 dni”, bądź „Ostatnia najniższa cena” w wysokości identycznej lub niższej niż obowiązująca cena sprzedaży,
- nieprawidłowym ustaleniu najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed obniżką.

Dnia 23 kwietnia 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Podlaskiego WIIH, odwołanie od decyzji nr NU.13.2024 z 25 marca 2024 r. W odwołaniu strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz umorzenie postępowania ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez organ pierwszej instancji, zarzucając naruszenie art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 4 ust. 4 ustawy o cenach, art. 10 i 11 Prawa przedsiębiorców oraz 189f Kpa.

Pismem z 10 czerwca 2024 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z 17 listopada 2016 r. (II SA/Rz 190/16), w ramach kontroli instancyjnej organ odwoławczy rozpoznaje sprawę niejako „od nowa” i może oczywiście oprzeć swoje ustalenia na ustaleniach poczynionych przez organ pierwszej instancji i przywołać je jedynie w swoim uzasadnieniu (LEX nr 2162495). Podkreślenia wymaga, że istota postępowania odwoławczego w procesie administracyjnym polega także na usuwaniu przez organ drugiej instancji nieprawidłowości dokonanych przez organ pierwszoinstancyjny w drodze m.in. uchylenia zaskarżonej decyzji w całości albo w części i w tym zakresie orzeczenia co do istoty sprawy (patrz: art. 138 § 1 pkt 2 kpa).

W omawianym przypadku nie jest konieczne zebranie nowych dowodów, gdyż stan faktyczny jest znany, tym samym Prezes UOKiK postanowił, stosownie do art. 138 § 1 pkt 2 kpa, uchylić zaskarżoną decyzję w całości i orzec co do istoty.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Natomiast art. 4 ust. 2 ww. ustawy wskazuje, że w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Z kolei art. 4 ust. 4 ww. ustawy wskazuje, że w przypadku towarów, które ulegają szybkiemu zepsuciu lub mają krótki termin przydatności, obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się informację o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki.

Stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 4 ust. 1-5. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, wynosi do 20 000 zł.

W toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził analizę ustaleń kontroli w oparciu, o które wydano decyzję oraz treści skarżonej decyzji, jak również uwzględnił zarzuty zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca nie wykonał ciężących na nim obowiązków określonych w art. 4 ustawy o cenach. Prezes UOKiK po analizie akt sprawy stwierdza, że z protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że w przypadku 3 produktów - ręcznik papierowy Velvet Turbo, jogurt naturalny typ grecki, filet z makreli w oleju, w sosie pomidorowym, ze słodkim chili - oferowanych do sprzedaży w obniżonych cenach, tj. produktów dla których na wywieszce znajdowały się dwie wyróżniające się ceny, doszło do naruszenia art. 4 ustawy o cenach, tj.:

- przy produkcie - ręcznik papierowy Velvet Turbo - na wywieszce cenowej cenę oznaczającą najniższą cenę z ostatnich 30 dni przed obniżką oznaczono informacją „Najniższa cena z ostatnich 30 dni” - bez wskazania, że podana cena jest najniższą ceną produktu, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki (naruszenie art. 4 ust. 1 w związku z ust. 2 ustawy o cenach) oraz wartość liczbowa przy opisie „Najniższa cena z ostatnich 30 dni” była równa obowiązującej cenie sprzedaży, co budzi wątpliwości co do istnienia jakiegokolwiek obniżki ceny, a taki sposób podania cen powoduje, że uwidoczniona cena jest w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości (naruszenie art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2, ustawy o cenach),
- przy produkcie towaru o krótkim terminie przydatności - jogurt naturalny typ grecki - ceny podano wyłącznie w postaci liczbowej bez wyjaśnienia ich znaczenia, w tym wskazania ceny sprzed pierwszego zastosowania obniżki - taki sposób prezentacji powoduje, że ceny były podane w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości (naruszenie art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 4 ww. ustawy o cenach),

- dla produktu - filetów z makreli w oleju, w sosie pomidorowym, ze słodkim chili - nieprawidłowe ustalenie wartości najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed obniżką (naruszenie art. 4 ust. 2 ww. ustawy o cenach).

W przypadku powyższych 3 produktów Prezes UOKiK nie ma wątpliwości, że zostały spełnione przesłanki do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, dlatego też nałożenie kary przez Podlaskiego WIIH skarżoną decyzją było w pełni uzasadnione.

Należy podkreślić, że w przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru jest obowiązek uwidocznienia obok informacji o obniżonej cenie również informacji o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki na co wskazuje art. 4 ust. 2 ustawy o cenach. Sposób uwidocznienia cen przy ręczniku papierowym Velvet Turbo sugerowały, że towar sprzedawany jest w cenie obniżonej, a w rzeczywistości nowa cena była tożsama z obowiązującą dla danego towaru w ciągu ostatnich 30 dni przed ogłoszeniem obniżki, tak więc ceny zostały uwidocznione w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości. W takim przypadku, gdy cena obniżona oraz cena z ostatnich 30 dni przed ogłoszeniem obniżki są takie same nie może być mowy o ogłoszeniu przez przedsiębiorcę obniżki, gdyż konsument nie otrzymuje żadnej korzyści przy dokonaniu zakupu. Taki sposób prezentacji informacji cenowej nie jest czytelny dla konsumenta i nie spełnia wymogów art. 4 ust. 1 ustawy o cenach w związku z art. 4 ust. 2 ww. ustawy. Tak więc, biorąc pod uwagę stwierdzone nieprawidłowości należy w przedmiotowej sprawie wskazać na naruszenie art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy o cenach.

Prezes UOKiK, zgadza się natomiast z przedsiębiorcą, że Podlaski WIIH błędnie zakwestionował 4 produkty oznaczone hasłem „HiT CENOWY”, które organ pierwszej instancji uznał za produkty oferowane w obniżonej cenie. Organ drugiej instancji analizując protokół kontroli oraz załączone do akt kontroli zdjęcia wyrobów, nie ma wątpliwości, że oznakowanie wyrobów jedynie informacją „HiT CENOWY” nie stanowi ogłoszenia obniżki ceny tego produktu. Organ I instancji nie ustalił, czy rzeczywiście dla ww. produktów została ogłoszona obniżka. W tym wypadku Prezes UOKiK przychyliła się do argumentacji strony, że takie oznakowanie produktów miało na celu zwrócenie uwagi na produkt, zaprezentowanie atrakcyjności oferty, która nie polegała jednak na obniżeniu ceny. Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK produkty oznakowane informacją „HiT CENOWY” nie podlegają obowiązkowi wynikającym z art. 4 ust. 2 ustawy o cenach, gdyż jedynie w przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. W tym miejscu należy jednak zwrócić uwagę, że jeżeli przedsiębiorca nie ogłasza obniżki a jedynie chce zwrócić uwagę na daną ofertę, powinien uwidaczniać cenę oraz cenę jednostkową w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, dlatego też nie powinny być podawane na etykietach dodatkowe informacje o cenach.

Mając na uwadze powyższe, organ drugiej instancji stwierdza, że w jego opinii brak, było podstaw do uznania, że w stosunku do 4 produktów oznaczonych hasłem „HiT CENOWY”, zaistniała konieczność nałożenia administracyjnej kary pieniężnej z tytułu niewypełnienia

obowiązków wskazanych w art. 4 ust. 1, ust. 2 i ust. 4 ustawy o cenach, polegających na poprzedzeniu ceny oznaczającej najniższą cenę z ostatnich 30 dni przed obniżką informacją „Ostatnia najniższa cena” - bez wskazania, że podana cena jest najniższą ceną produktu, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki oraz podaniu wartości liczbowej znajdującej się przy opisie słownym „Ostatnia najniższa cena” w wysokości identycznej lub niższej niż obowiązująca cena sprzedaży. W związku z powyższym Prezes UOKiK uznał, że w stosunku do 4 produktów oznaczonych hasłem „HiT CENOWY”, nie doszło do naruszenia przepisów art. 4 ustawy o cenach.

Podsumowując, Prezes UOKiK w odniesieniu do 4 produktów - kawy Tchibo Famili, żeberek, cebuli oraz piwa Zetcky Svetly Leżak, przy których znajdowała się informacja „HiT Cenowy”, stwierdził, że nie do naruszenia obowiązków wskazanych w art. 4 ustawy o cenach i w związku z powyższym uchylił i na podstawie art. 6 ust. 1 ww. ustawy **wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie: trzy tysiące złotych) z tytułu niewypełnienia obowiązków wskazanych w art. 4 ust. 1 w związku z ust. 2, art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 4 oraz art. 4 ust. 2 ustawy o cenach.**

Organ drugiej instancji orzekając jak powyżej, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił kryteria wymiaru kary wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach, tj. stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy o cenach przez przedsiębiorcę oraz uzyskane przez niego korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Oceniając stopień naruszenia obowiązków, Prezes UOKiK uznał, że stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości uchybiają realizacji celów ustawy o cenach i uzasadniają przyjęcie, że waga naruszenia prawa nie jest znikoma. Nieprawidłowości stwierdzono w odniesieniu do 3 produktów spośród 10 objętych badaniem w kontrolowanym zakresie. Naruszone zostały przepisy zawarte w art. 4 ust. 1, ust. 2 i ust. 4 ustawy o cenach, które nakładają na przedsiębiorcę obowiązek przekazania konsumentom informacji o obniżonej cenie oraz informacji o cenie, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, bądź sprzed pierwszego zastosowania obniżki w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości. Niedopełnienie tych obowiązków spowodowało, że przedsiębiorca uwidoczniał cenę w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Cena produktu, obok jego marki i przeznaczenia, jest podstawowym czynnikiem determinującym wybór danego towaru spośród innych dostępnych w ofercie handlowej. A prawidłowe zaprezentowanie obniżki względem najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem

obniżki jest jednym z ważniejszych czynników mających wpływ na podjęcie decyzji o zakupie towaru przez konsumenta i umożliwia dokonanie świadomego i korzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru. Wprowadzenie przepisów dotyczących obniżek cenowych produktów miało na celu eliminację fałszywych obniżek i zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen. Nowe regulacje mają zapobiec sztucznym zawyżaniom cen tuż przed ich „obniżką”, tak aby zwiększyć „atrakcyjność” oferty. Rozwiązaniem tego problemu jest obliczanie obniżki względem najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki oraz wskazywanie obok ceny po obniżce najniższej ceny z okresu 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Należy w tym miejscu podkreślić, że właściwe sformułowanie tej informacji da konsumentowi rzetelną wiedzę, że przedstawiona cena dotyczy konkretnego stanu faktycznego. Ponadto oceniając skalę naruszenia, organ drugiej instancji uwzględnił fakt, że strona nie wywiązała się w sposób prawidłowy z obowiązków uwidaczniania cen dla 3 produktów na 10 skontrolowanych, co stanowi 30 % wszystkich skontrolowanych. Z kolei charakter i waga naruszenia nie budzi wątpliwości. Podmiot kontrolowany bezsprzecznie naruszył przepisy dotyczące uwidaczniania cen, a opisaną nieprawidłowość należy uznać za istotną. Naruszenie obowiązków uwidaczniania informacji cenowych stwierdzono w dniu kontroli.

Analizując dotychczasową działalność przedsiębiorcy Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że przedmiotowa kontrola była kolejną, w której stwierdzono, że strona naruszyła przepisy ustawy o cenach. Należy zauważyć, że obowiązki dotyczące uwidaczniania cen w przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi wynikają z podstawowych przepisów, które powinny być bezwzględnie respektowane. Wprawdzie przepisy dotyczące tego zagadnienia obowiązują od 1 stycznia 2023 roku, jednakże strona jako przedsiębiorca będący podmiotem gospodarczym, który swoją działalność prowadzi od wielu lat, powinien był uważnie zapoznać się z wymaganiami i niezwłocznie się do nich dostosować. Należy również zauważyć, że strona została powiadomiona o zamiarze przeprowadzenia kontroli i o jej zakresie przedmiotowym. Zawiadomienie strona odebrała 15 listopada 2023 r., natomiast kontrola rozpoczęła się 11 grudnia 2023 r. Zatem miała ona, wystarczająco dużo czasu, by przygotować się do kontroli i wyeliminować ewentualne nieprawidłowości. Na uwagę zasługuje fakt, że na etapie trwania kontroli usunięto zapisy sugerujące, że objęte kontrolą towary są oferowane w promocyjnych cenach. Natomiast co do uzyskanych przez przedsiębiorcę korzyści majątkowych lub strat w związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, wskazać należy, iż w powyższym zakresie brak informacji.

Wymierzając karę pieniężną organ drugiej instancji uwzględnił również na podstawie informacji przekazanej przez stronę, wielkość obrotu osiągniętego przez nią w roku 2022 r. Przesłanka dotycząca sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach trans granicznych nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara w wysokości 3 000 zł jest właściwa do spełnienia celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2161 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywy Parlamentu

Europejskiego i Rady 98/6/WE, 2005/29/WE oraz 2011/83/UE w odniesieniu do lepszego egzekwowania i unowocześnienia unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumenta (Dz. Urz. UE. L Nr 328, str. 7), dalej jako: „dyrektywa Omnibus” i proporcjonalna do rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości. Ponadto zauważa, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o cenach kara za niedopełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy wynosi do 20 000 zł.

W odwołaniu przedsiębiorca zarzucił błędną wykładnię art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach, która polegała na:

- a) niewłaściwym zrozumieniu i uznaniu, iż strona zobowiązana jest w każdym przypadku do umieszczania na etykiecie cenowej komunikatu „najniższa cena z ostatnich 30 dni przed obniżką” wraz ze wskazaniem najniższej ceny obowiązującej w okresie 30 dni poprzedzających obniżkę, podczas gdy z przepisu taki obowiązek nie wynika, a jedynie wymagane jest podanie najniższej ceny obowiązującej w okresie 30 dni poprzedzających zastosowanie obniżki,
- b) błędnym przyjęciu, iż najniższa cena z ostatnich 30 dni przed obniżką nie może być identyczna lub niższa niż obowiązująca cena sprzedaży, mimo że z treść art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach nie wymaga od przedsiębiorcy, aby ceny były zróżnicowane bądź też żeby aktualna cena sprzedaży była niższa niż cena sprzed 30 dni przed wprowadzeniem obniżki

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca uwidacznia cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Z kolei, zgodnie z art. 4 ust. 2 tej ustawy w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi, obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Przy interpretacji ww. przepisów należy przede wszystkim zwrócić uwagę, iż zmiana art. 4 ustawy o informowaniu o cenach została wprowadzona art. 6 ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw z dnia 1 grudnia 2022 r. (Dz. U. z 2022 r. poz. 2581), co było związane z implementacją postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2161 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE, 2005/29/WE oraz 2011/83/UE w odniesieniu do lepszego egzekwowania i unowocześnienia unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumenta, zwanej dalej: „dyrektywą Omnibus”.

Prezes UOKiK stoi na stanowisku, iż w przypadku gdy strona informowała o obniżce cen sprzedawanych towarów, jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie, powinna podać informację o obniżonej cenie oraz uwidocznic również informację o najniższej cenie tego towaru, która składa się z dwóch elementów: cenie, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki (wartości wyrażonej w zł) wraz z wyjaśnieniem co ta cena oznacza, czyli że jest to cena obowiązująca w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Strona, w przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru, była zobowiązana do przekazania konsumentom informacji o obniżonej cenie oraz informacji o cenie, która

obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości i obowiązkom tym uchybiła.

Prezes UOKiK podkreśla, że zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o cenach w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, nie zaś tylko samą najniższą cenę towaru.

Pomimo, że przepis nie precyzuje, jak dokładnie powinna być sformułowana informacja o najniższej cenie obowiązującej w okresie 30 dni przed obniżką, to określenie „najniższa cena z ostatnich 30 dni” zastosowane przez przedsiębiorcę, jest niewystarczające i swą treścią nie oddaje przekazu, o którym mowa w przepisie art. 4 ust. 2 iż jest to „najniższa cena towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki”. Zwrot zastosowany przez stronę nie zawiera wprost informacji, że podawana cena jest związana z obniżeniem ceny. Brak określenia wskazującego konkretny termin, w odniesieniu do którego wylicza się cenę najniższą w okresie 30 dni przed obniżką, powoduje, że konsument może mieć wątpliwości co do faktycznej treści takiej informacji. Może zrozumieć ją w różny sposób - na przykład może ją odnieść do dnia zapoznania się z taką informacją lub do ostatnich 30 dni (nie wiadomo jednak od jakiej daty liczonych). Obowiązek uwidaczniania informacji o cenie (informacji słownej oraz wartości liczbowej) obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, bądź w przypadku towarów łatwo psujących się lub mających krótki termin przydatności - informacji o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki - ma za zadanie umożliwić konsumentom podjęcie świadomej decyzji, a przede wszystkim wskazać, czy obecna cena obniżona jest ofertą atrakcyjną w porównaniu do ceny obowiązującej przed jej wprowadzeniem.

Podkreślić należy, że nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Informacja dotycząca ceny określonego towaru jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Wymagania zawarte w art. 4 ww. ustawy dotyczą wszelkich towarów oferowanych do sprzedaży detalicznej.

Odnosząc się do zarzutu strony, że żaden z przepisów ustawy o cenach nie wymaga od przedsiębiorcy aby najniższa cena z ostatnich 30 dni przed obniżką była wyższa od ceny sprzedaży Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 6a ust. 1 dyrektywy 98/6/WE w każdym ogłoszeniu o obniżce ceny podaje się wcześniejszą cenę stosowaną przez podmiot gospodarczy przez określony okres przed zastosowaniem obniżki ceny. Z kolei, zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 98/6/WE wcześniejsza cena oznacza najniższą cenę stosowaną przez podmiot gospodarczy w okresie, który nie może być krótszy niż 30 dni przed zastosowaniem obniżki ceny. Cel, któremu służyła wprowadzona zmiana został przedstawiony w Zawiadomieniach Komisji - Wytycznych dotyczących wykładni i stosowania art. 6a Dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom z dnia 17 grudnia 2021 r. (Dz. Urz. UE C Nr 526). Z Wytycznych Komisji wynika, że „Celem tego co najmniej 30-dniowego okresu odniesienia jest uniemożliwienie podmiotom gospodarczym żonglowania cenami i przedstawiania

falszywych obniżek cen, np. podnoszenia ceny na krótki okres, aby następnie ją obniżyć i przedstawić jako (znaczącą) obniżkę ceny, co wprowadza konsumentów w błąd. Wspomniany 30-dniowy okres na ustalenie „wcześniejszej” ceny odniesienia jest zatem gwarancją, iż cena odniesienia jest prawdziwa, a nie stanowi jedynie narzędzia marketingowego, które ma wywołać wrażenie atrakcyjności obniżki.” Można więc uznać, iż cena obowiązująca w okresie wskazanym w art. 6a przedmiotowej Dyrektywy jest punktem odniesienia do ceny po obniżce. Polega to na tym, iż cena obniżona musi być niższa od najniższej ceny z 30 dni poprzedzającego ogłoszenie obniżki. Wyraźnie na to wskazują Wytyczne: „Niezależnie od tego, w jaki sposób obniżka ceny została ogłoszona, wcześniejsza cena będąca punktem wyjścia do kolejnej obniżki ceny nadal musi być najniższą ceną w ciągu ostatnich 30 dni, tj. w tym przypadku początkową ceną wyjściową (...). W związku z tym obniżka ceny musi być przedstawiona z wykorzystaniem podanej „wcześniejszej” ceny jako ceny odniesienia, tj. każda podana obniżka procentowa musi być oparta na „wcześniejszej” cenie ustalonej zgodnie z art. 6a:– na przykład jeżeli ogłoszenie o obniżce ceny brzmi „50 % taniej”, a najniższa cena w ciągu 30 poprzednich dni wynosiła 100 EUR, sprzedawca będzie musiał przedstawić 100 EUR jako „wcześniejszą” cenę, od której oblicza się 50-procentową obniżkę, pomimo faktu, że ostatnia cena sprzedaży towaru wynosiła 160 EUR.”

Jasno więc z powyższego wynika, że cena obniżona w ramach akcji promocyjnej powinna być niższa od ceny obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Na powyższe wskazuje także konstrukcja art. 4 ust. 2 który wymaga, aby przedsiębiorca uwidoczniał najniższą cenę z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki oraz cenę obniżoną. Należy przy tym podkreślić, iż wspomniany przepis nie wymaga, aby przedsiębiorca uwidoczniał cenę bezpośrednio poprzedzającą cenę obniżoną. Takie działanie przedsiębiorcy jest dozwolone, niemniej cena bezpośrednio poprzedzająca cenę obniżoną nie ma znaczenia, jeśli chodzi o obliczanie korzyści wynikającej z obniżki cen.

Prezes UOKiK wskazuje, że prawidłowe obliczenie wielkości obniżki względem najniższej ceny, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki jest jednym z ważniejszych czynników mających wpływ na podjęcie decyzji o zakupie towaru przez konsumenta i umożliwia dokonania świadomego i korzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru. Wprowadzenie przepisów dotyczących obniżek cenowych produktów, jak już wcześniej wskazano, miało na celu eliminację fałszywych obniżek i zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen. Nowe regulacje mają zapobiec sztucznym zawyżaniom cen tuż przed ich „obniżą”, tak aby zwiększyć „atrakcyjność” oferty. Rozwiązaniem tego problemu jest właśnie podawanie obliczanej wielkości obniżki względem najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UOKiK z całą stanowczością stwierdza, że w sytuacji, gdy produkt oferowany jest w cenie obniżonej, a w rzeczywistości nowa cena jest tożsama z najniższą obowiązującą dla danego towaru w ciągu ostatnich 30 dni przed obniżką, to nie została ona obliczona względem najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki lub uwidoczniła najniższa cena z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki nie została wskazana prawidłowo. W przedmiotowej sprawie jak zostało ustalone w toku kontroli przedsiębiorca prawidłowo wskazał najniższą cenę z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Tym samym w przypadku 1 partii produktu (filety z makreli), dla którego nowa cena była tożsama z

najniższą obowiązującą w ciągu ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki Podlaski WIIH prawidłowo ustalił, że uwidocznienie informacji cenowej sugerowało, że oferowane są one w cenie obniżonej, a w rzeczywistości konsument dokonywał zakupu produktu w cenie tożsamej co obowiązująca najniższa cena z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki i uznał, że ceny zostały uwidocznione w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości.

W tym miejscu ponownie należy podkreślić, że prawidłowe podawanie cen, w tym cen towarów, dla których w jakikolwiek sposób jest sugerowana jest obniżka ich cen, jest jednym z ważniejszych czynników mających wpływ na podjęcie decyzji o zakupie towaru przez konsumenta i umożliwia dokonania świadomego i korzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru.

Podsumowując, w ocenie organu drugiej instancji Podlaski WIIH nie dokonał błędnej wykładni art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach i wydał decyzję zgodnie z obowiązującym prawem.

Jako kolejny zarzut w odwołaniu przedsiębiorca wskazał błędną wykładnię art. 4 ust. 4 ustawy o cenach polegającą na uznaniu, iż na etykietach cenowych dla towarów o krótkim terminie przydatności, powinna znajdować się informacja, że podana cena jest związana z obniżeniem ceny i dotyczy okresu sprzed pierwszego zastosowania obniżki, mimo że taki obowiązek nie wynika z treści przepisu, który mówi wprost, iż obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się informację o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki. Strona poinformowała również, że w jej ocenie wywieszki cenowe dla towarów o krótkim terminie przydatności zostały przygotowane zgodnie z ustawą o cenach. Z treści wywieszek jasno bowiem wynika: 1) jaka jest cena aktualna, 2) jaka była najniższa cena z ostatnich 30 dni (zwrot „ostatnia najniższa cena”), 3) PLN, oraz 4) cena jednostkowa towaru (kg). Wywieszki cenowe przedstawiają w sposób czytelny niezbędne informacje, które są potrzebne konsumentowi do podjęcia decyzji co do zakupu towaru.

Odnoszą się do powyższego Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 4 ust. 4 przypadku towarów, które ulegają szybkiemu zepsuciu lub mają krótki termin przydatności, obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się informację o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki.

Sformułowany przez Podlaskiego WIIH zarzut naruszenia art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 4 ustawy o cenach dotyczył produktu o krótkim terminie przydatności na wywieszce którego uwidoczniono dwie ceny: obowiązującą cenę sprzedaży (czerwona czcionka) a obok niej przekreśloną cenę (czarna czcionka), brak było natomiast informacji o cenie sprzed pierwszego zastosowania obniżki. Nie dotyczył on braku uwidocznienia informacji, że podana cena jest związana z obniżeniem ceny i dotyczy okresu sprzed pierwszego zastosowania obniżki, a uwidocznienia cen wyłącznie w postaci liczbowej bez wyjaśnienia ich znaczenia, w tym wskazania ceny sprzed pierwszego zastosowania obniżki.

Tym samym nie można uznać, że wywieszka cenowa dla produktu o krótkim terminie przydatności przygotowana przez stronę jest zgodna z ustawą o cenach. Z treści zakwestionowanej wywieszki nie wynika, że uwidoczniona przekreślona cena jest ceną sprzed pierwszego zastosowania obniżki, a tym samym nie przedstawia ona w sposób czytelny niezbędnych informacji, które są potrzebne konsumentowi do podjęcia decyzji co do zakupu towaru.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes UOKiK uznał zarzut błędnej wykładni art. 4 ust. 4 ustawy o cenach za bezpodstawny.

W odwołaniu strona zarzuciła ponadto Podlaskiemu WIIH niezastosowanie art. 10 i art. 11 Prawa przedsiębiorców przy rozpatrywaniu niniejszej sprawy, mimo że treść przepisu art. 4 ust. 1, 2 i 4 ustawy o cenach budzi do chwili obecnej wątpliwości interpretacyjne, jak również organ pierwszej instancji nie obalił domniemania uczciwości w działaniu przedsiębiorcy, podczas gdy zastosowanie wspomnianych wyżej przepisów powinno skutkować umorzeniem postępowania ewentualnie odstąpieniem od wymierzenia kary administracyjnej.

Art. 10 ust. 1 Prawa przedsiębiorców stanowi, że „organ kieruje się w swoich działaniach zasadą zaufania do przedsiębiorcy zakładając, że działa on zgodnie z prawem, uczciwie oraz z poszanowaniem dobrych obyczajów”. Przepis ten formułuje zasadę o bardzo szerokim zakresie obowiązywania, który nie jest ograniczony do postępowań jurysdykcyjnych. Jest to zatem ogólna idea, którą powinny kierować się organy w relacjach z przedsiębiorcami. Przy czym przepis ten nie ma waloru swoistego immunizowania przedsiębiorcy, ponieważ nie takie są jego funkcje i cele. Naruszeniem określonej w nim zasady domniemania uczciwości przedsiębiorcy, nie jest, ani przypisanie stwierdzonego naruszenia prawa przedsiębiorcy, ani też nałożenie kary administracyjnej za to naruszenie, a w tym samym stwierdzenie braku podstaw do odstąpienia od jej nałożenia (por. wyrok NSA z dnia 27 czerwca 2024 r., II GSK 2015/23). Odnosząc się również do art. 10 ust. 2 ww. ustawy wskazujący, że jeżeli przedmiotem postępowania przed organem jest nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie uprawnienia, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, organ rozstrzyga je na korzyść przedsiębiorcy, organ drugiej instancji wskazuje, że nie ma żadnych wątpliwości co do stwierdzonego w toku kontroli stanu faktycznego. Przeprowadzone działania wykazały jednoznacznie, że strona naruszyła przepisy ustawy o cenach.

Z kolei zgodnie z art. 11 ust. 1 Prawa przedsiębiorców, w przypadku, gdy przedmiotem postępowania przed organem jest nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie uprawnienia, a w sprawie pozostają wątpliwości co do treści normy prawnej, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść przedsiębiorcy. Zasada ta nie oznacza jednak, że zawsze, gdy pojawiają się różne rozumienia normy prawnej, niezależnie od poprawności argumentacji, należy zawsze stosować wykładnię prawa korzystną dla przedsiębiorcy. Zasada ta będzie mieć zastosowanie, dopiero wówczas, jeśli mimo dokonania poprawnej metodologicznie i logicznie wykładni przepisu pozostaje kilka wyników wykładni, które mogą być uznane za prawidłowe (wyrok NSA z 5 lipca 2023 r., I GSK 1973/19).

Wszystkie ustalenia kontroli wraz z fotografiami w postaci załączników zostały udokumentowane w protokole kontroli NU.8361.243.2023. Prezes UOKiK nie mają wątpliwości co do stanu faktycznego, a w szczególności do ustalenia, że w przypadku 3 produktów - ręcznik papierowy Velvet Turbo, jogurt naturalny typu greckiego, filet z makreli w oleju, w sosie pomidorowym, ze słodkim chili - oznaczonych wywieszkami, na których uwidoczniło dwie wyróżniające się ceny, doszło do naruszenia art. 4 ustawy o cenach, tj.:

- przy produkcie - ręcznik papierowy Velvet Turbo - na wywieszce cenowej cenę oznaczającą najniższą cenę z ostatnich 30 dni przed obniżką oznaczono informacją „Najniższa cena z ostatnich 30 dni” - bez wskazania, że podana cena jest najniższą ceną produktu, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki (naruszenie art. 4 ust. 1 w związku z ust. 2 ustawy o cenach) oraz wartość liczbowa przy opisie „Najniższa cena z ostatnich 30 dni” była równa obowiązującej cenie sprzedaży, co budzi wątpliwości co do istnienia jakiegokolwiek obniżki ceny: powyższy sposób prezentacji cen powoduje, że uwidoczniona cena jest podana w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości (naruszenie art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy o cenach),
- przy produkcie - jogurt naturalny typ grecki - ceny towaru o krótkim terminie przydatności znajdowały się wyłącznie w postaci liczbowej bez wyjaśnienia ich znaczenia, w tym wskazania ceny sprzed pierwszego zastosowania obniżki; taki sposób prezentacji powoduje, że ceny były uwidocznione w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości (naruszenie art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 4 ww. ustawy o cenach),
- dla produktu - filet z makreli -nieprawidłowe ustalenie wartość najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed obniżką (naruszenie art. 4 ust. 2 ww. ustawy o cenach).

Strona również nie kwestionuje ww. ustaleń organu pierwszej instancji, nie zgadza się natomiast z interpretacją takiego stanu faktycznego jako naruszenia.

Jak wskazano już wcześniej Prezes UOKiK stoi na stanowisku, że w przypadku gdy strona informowała o obniżce cen sprzedawanych towarów, jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie, powinna podać informację o obniżonej cenie oraz uwidocznic również informację o najniższej cenie tego towaru, która składa się z dwóch elementów: cenie, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki (wartości wyrażonej w zł) wraz z wyjaśnieniem co ta cena oznacza, czyli że jest to cena obowiązująca w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Ponadto niezależnie czy przedsiębiorca wskazuje wielkość obniżki czy też nie, zobowiązany jest do wskazania obniżki w odniesieniu do najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. A w przypadku, gdy nowa cena jest tożsama bądź wyższa, od prawidłowo ustalonej najniższej ceny obowiązującej dla danego towaru w ciągu ostatnich 30 dni przed obniżką, to nie mamy do czynienia z obniżką, więc informacja o cenie została podana w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Należy podkreślić, że sam fakt, iż strona nie zgadza się z interpretacją przepisów dotyczących cen prezentowaną przez organ pierwszej instancji nie stanowi, że został naruszony art. 11 Prawa przedsiębiorców.

Podsumowując zarówno stan faktyczny sprawy, jak i zastosowanie obowiązujących w sprawie przepisów nie wywołuje trudności czy wątpliwości. Tym samym zarzut naruszenia art. 10 i 11 Prawa przedsiębiorców należy uznać za bezzasadny.

Oдноśnie zarzutu naruszenia art. 189f Kpa Prezes UOKiK nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary w ramach instytucji przewidzianej w tym przepisie.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. W przedmiotowej sprawie strona usunęła stwierdzonych nieprawidłowości - w toku kontroli uwidoczniło przy wszystkich kwestionowanych produktach wywieszki zawierające wyłącznie informacje o aktualnej cenie sprzedaży (bez sugerowania jakiegokolwiek obniżki ceny). W trakcie kontroli ustalono, że strona uwidoczniła przy 3 produktach oferowanych w obniżonej cenie (na 10 skontrolowanych, co stanowi 30% wszystkich skontrolowanych) informacje cenowe niezgodne z wymaganiami art. 4 ustawy o cenach, tj. uwidoczniła ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości lub nie wywiązała się z obowiązku informacyjnego, tj. nie wskazała najniższej ceny produktu z 30 dni przed obniżką. Wagi naruszenia prawa nie można uznać za znikomą, gdy przy produktach oferowanym do sprzedaży po obniżonej cenie, nie było pełnych informacji cenowych, a tym samym konsumenci zostali pozbawieni możliwości oceny rzeczywistej wielkości obniżki. Dodatkowo Prezes UOKiK wyjaśnia, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego respektowania. To na przedsiębiorcy spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by przy oferowaniu do sprzedaży produktów konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację cenową. Podkreślić należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Nadrzędnym celem ustawy o cenach jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Jak już wskazano wcześniej wprowadzenie przepisów dotyczących obniżek cenowych produktów miały na celu eliminację fałszywych obniżek i zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen, a także stworzenie identycznych warunków dla podmiotów prowadzących działalności gospodarczą. Uwidacznianie najniższej ceny z 30 dni przed obniżką, jak również obliczanie obniżki względem najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki miało zapobiec sztucznym zawyżaniom cen celem zwiększenia „atrakcyjność” oferty. W ocenie organu drugiej instancji przesłanka pierwsza jak i druga nie zostały spełnione, w związku z powyższym stwierdza, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Nadto należy podkreślić, że naruszenia z ustawy o informowaniu o cenach kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, który zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ustawy o cenach. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy

Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną, w stosunku do strony mogły być one prowadzone przez Podlaski WIIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Podlaskiego WIIH nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 kpa nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa, tj. zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przestępstw faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o cenach, bowiem dla 30% skontrolowanych produktów o obniżonej cenie uwidoczniała ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości lub nie uwidoczniała wszystkich wymaganych informacji cenowych. Ponadto należy wskazać, że strona była już wcześniej kontrolowana przez Podlaskiego WIIH, i również w toku wcześniejszych kontroli inspektorzy stwierdzili naruszenie przepisów ustawy o cenach. Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”). Ponieważ cena musi być uwidoczniona przez przedsiębiorcę w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie (tj. uwidocznienie cen ma charakter obowiązku przedumownego) zatem w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Podsumowując Prezes UOKiK podkreśla, że niezrealizowanie obowiązków wskazanych w ustawie o cenach zgodnie z jej art. 6 ust. 1, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy. Dowiedzenie, że

podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest właśnie kara pieniężna nakładana na podstawie ustawy o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zatem stwierdzenie - udowodnienie braku informacji w zakresie cen, jak też sprzecznego z ustawą sposobu ich uwidocznienia - jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Powyższa ustawa nie przewiduje przy tym możliwości badania przez organy Inspekcji istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L z 1998 r. Nr 80) nakazuje, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012 r., II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami cenowymi, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa.

Art. 6 ustawy o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 ww. ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają przyczyny powstania nieprawidłowości oraz okoliczności podniesione przez przedsiębiorcę, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa.

Nałożona kara pieniężna w wysokości 3 000 zł, nie została wymierzona w maksymalnej wysokości, lecz w kwocie stanowiącej 15% maksymalnej kwoty, tj. 20 000 zł przewidzianej ustawowo. Wymierzona kara spełni jednak w sposób właściwy funkcje dyscyplinujące i represyjne, a także prewencyjne, tak aby nie dochodziło do naruszania prawa w przyszłości

i jest adekwatnym środkiem reakcji administracyjno-prawnej na ujawnione naruszenie prawa. Istotne jest także, że strona już wcześniej naruszała przepisy ustawy o cenach, co zostało potwierdzone przeprowadzonymi kontrolami przez inspektorów WIIH w Białymstoku.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami

administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/